

Algemene vereniging voor liefhebbers van Saarlooswolfhonden

Geboortegolfje

NUMMER 2 2019 Jaargang 13

Yara's nest

Souri's nest

Tova's nest

Ayla

Pip

Beste leden,

Rotterdam, 1 juli 2019

Nadat ik een paar maanden geleden gepolst was (*Sorry Gerrie, kon het niet laten*) het voorzitterstokje van Gerrie over te nemen, heb ik daar wel even over na moeten denken.

Met name omdat ik niet wist waar ik extra tijd vandaan moest halen. "O maar dat valt best mee", zei Marianne. "Het scheelt nauwelijks met de functie van bestuurslid." "En ik wil wel rondom gezondheid het aanspreekpunt zijn," zei Maria. Tja, toen waren de argumenten op.

Dus dank jullie wel voor het vertrouwen; we gaan er helemaal voor! En ik wil niet lullig doen, maar sinds ik aangetreden ben, hebben we dus wel mooi een tsunami aan puppen. Willow 10, Tova 5, Yara 6 en Souris 5.

En binnenkort natuurlijk in Nederland Shanti en ook in het najaar lijken er nog een paar nestjes aan te komen.

En op de afgelopen clubmatch werden daarnaast 8 nesten van de afgelopen 1,5 jaar gepresenteerd. Super schattig om alle slungels terug te zien en ook dank aan Manon en Nicoline voor de organisatie van het middagprogramma met een workshop Hersenwerk en O-Rally.

Overigens komt de functie van Manon vrij in de activiteitencommissie dus bij deze ook de oproep voor een vervanger;

- Iemand die het leuk vindt zelf activiteiten te ontwikkelen en uit te voeren en/of meehelpt bij wat er al gepland staat.
- Ongeveer 4 keer per jaar (*via Skype*) wil vergaderen over de AC

Geïnteresseerden kunnen zich op geven bij **secretaris.avls@gmail.com**

Ook dank aan Els, Etta en Gerrie om ons op de Country Fair in Aalten te vertegenwoordigen en het bezoekend publiek kennis te laten maken met de Saarlooswolfhond.

De komende zomermaanden wordt het iets rustiger maar wil je meer weten over wandelingen, pupjes of misschien de outcross, check dan onze website of mail me met jouw vragen!

Ineke Pompen, voorzitter.

Voorzitter

Ineke Pompen

Secretaris

Marianne Eggink

Penningmeester

Jan Dirkzwager

Bestuursleden

Reinier van Wattum

Maria Schipper

Redactie

Hella Liefing

Johan Berends

Foto's

René Kruidenier

Sandra van Galen

Lowie Reinders

Marco van Veller

Roy Holtman

Johan Berends

Ineke Pompen

Lucas van Vugt

Coverfoto

Gerard de Moor

Vormgeving

Dick Ockers

Druk

Editoo

Onze doelstelling

De Saarlooswolfhond is in de jaren 30 van de vorige eeuw gefokt door Leendert Saarloos (1884-1969) en is nu een van de negen erkende Nederlandse hondenrassen. Dit zeldzame en bijzondere ras heeft nog veel natuurlijke instincten en kent een kleine groep liefhebbers. De AVLS behartigt als rasvereniging de belangen van dit bijzondere ras in Nederland.

De Saarlooswolfhond is onderdeel van ons Nederlands cultureel erfgoed en dient mede daarom behouden te worden. Onze visie op

fokken kenmerkt zich door een grote zorg voor de gezondheid van het ras.

De fokkerij is in handen van toegewijde leden bij wie het welzijn van de honden altijd centraal staat. Het ras heeft een smalle genenpool en is daardoor kwetsbaar.

Daarom heeft de AVLS een uitgebreid plan van aanpak voor outcross opgesteld: het inbrengen van nieuw bloed onder gecontroleerde omstandigheden. Iedereen die de Saarlooswolfhond in zijn hart heeft gesloten, informeren we graag over deze prachtige hond. We verwelkomen je van harte als lid (*met of zonder hond*) en kennen geen ballotage. Het enige wat we vragen, is dat je onze uitgangspunten onderschrijft.

Voor vragen over lidmaatschap, gezondheidscertificaten, adreswijzigingen, dek- en nestmeldingen en verdere informatie: **secretaris.avls@gmail.com**.

Steun ons om dit bijzondere ras voor de toekomst te behouden. Word lid!

De AVLS is erkend door de Raad van beheer op Kynologisch Gebied en staat voor een gezonde Saarlooswolfhond met een fijn karakter.

Bezoek ook onze website **www.avls.nl**.

Correspondentieadres:

Secretariaat AVLS
Jean Sibeliusstraat 33
3069 MJ Rotterdam

secretaris.avls@gmail.com

Oproep!

Voel je ook die onbedwingbare drang een stukje te schrijven over jouw Saarlooswolfhond? Je weet wel. Die verschrikkelijke, onuitstaanbare, onaangepaste, asociale gauwdief die je soms het liefst achter het behang zou willen plakken?

Maar dan net op tijd zijn alles overheersende en onweerstaanbare liefde over je uitstort, zodat je meteen op andere gedachten wordt gebracht. Mooi! Deel het met ons. Gedeelde smart is halve smart. Foto's van je lieveling? Altijd welkom, ook zonder stukje. Wel scherp en minimaal 1 MB. (*Dat is een hele grote foto!*) Mail al dat moois naar: **joh.berends@gmail.com**. 🐾

Verwachte en geboren nesten

Willow's nest

Op 13 april heeft Sansa Willow van de Zevenhuizerplas 10 pups geworpen. De vader is Karolottes Kay Malik. Er werden 3 bosbruine teefjes, 1 bosbruin reutje, 2 wolfsgrauwe reutjes en 4 wolfsgrauwe teefjes geboren. Dit nest is de F2 generatie SWH x Working Husky. Alle pups hebben een baasje gevonden. 🐾

Willow

Tova's nest

Op 7 mei heeft Tova of Wolfs Whisper 5 pups geworpen. De vader is Arthos. Er werden 2 teefjes en 3 reutjes geboren, allen wolfsgrauw. Alle pups hebben een baasje gevonden. 🐾

Souris

Yara's nest

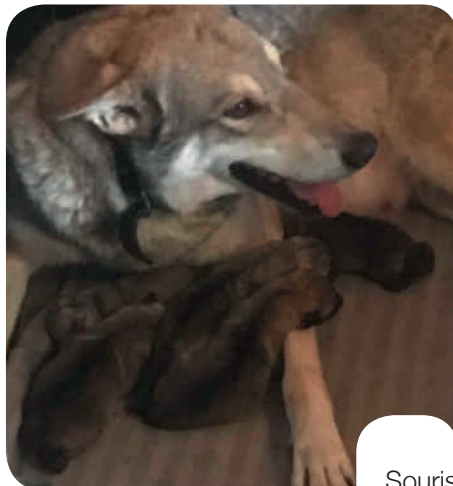
Op 16 mei heeft Kola Nunwé v.d. Zevenhuizerplas (Yara) 6 pups geworpen: 2 reutjes en 4 teefjes. Waarvan 3 wolfsgrauw (1 reu en 2 teefjes) en 3 bosbruin (1 reu en 2 teefjes). De vader is Custos-Maddox Wakanda Tachunga (Maddox). Alle pups hebben een baasje gevonden. 🐾

Yara

Souri's nest

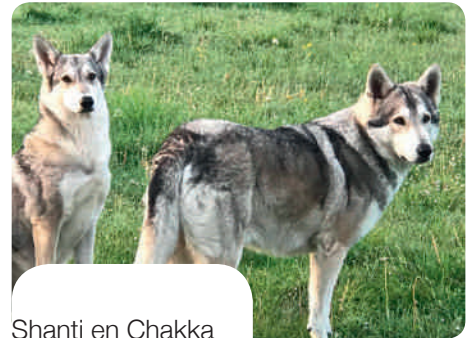
Op 21 mei heeft Robijn van Gaia's Wolvenhof (Souris) 5 pups geworpen: 3 reutjes en 2 teefjes, allen wolfsgrauw. De vader is Chumani's Jiro Raven Loki (Raven). Alle pups hebben een baasje gevonden. 🐾

Souris

Shanti's nest

Op 11 mei werd Shanti gedekt door Hadi Chakka v.d. Scheldeschorre. De dekking valt onder ons outcrossproject. De pups zijn de derde generatie outcross met de ZWH en worden in de tweede week van juli verwacht. Pupkopers dienen er rekening mee te houden dat in het koopcontract voorwaarden zijn verbonden aan het op latere leeftijd fokken met deze pups. Heb je interesse in een pup? Neem dan contact op met fokster **Sylvia Schouwenaars**. 🐾

Shanti en Chakka

Namia's nest

Op 9 juni heeft Namia (Blue Niada Namia Rosenwolf) 7 pups geworpen: 3 teefjes en 4 reutjes, allen wolfsgrauw. De vader is Dallas. Er zijn nog 2 pups beschikbaar. Heb je interesse in een pupje? Neem dan contact op met fokster **Jana Rosenbergová** of ga naar haar website De spreektaal is Tsjechisch of Engels. 🐾

Namia

pup van Souris

Vijftien jaar geleden begon onze liefde voor de Saarloos-wolfhond. Na veel rondkijken, inschrijven voor pupbemiddeling en een bezoek in Frankrijk zagen we het somber in voor onszelf: een pup krijgen op een manier die bij ons past leek onmogelijk.

Door: *Maria Schipper.*

Foto's: *Marco van Veller.*

We besloten ons te richten op een ander ras en dat bleek niet gemakkelijk. We hadden ons hart verloren en afstand doen van je eerste liefde, dat valt zwaar. En toen, uit het niets, kwamen we op een avond op de website van de Kennel van de Kilstroom terecht. Hierop stond een prachtig verhaal te lezen en een uitnodiging om vooral eens langs te komen om kennis te maken met Marijke en haar honden. Zes weken later, middenin de winter, was daar toen ineens Louve, onze eerste wolfhond. Wat waren we blij met haar. En, zoals iedereen zegt,

een Saarloos gaat in je zitten, je raakt eraan verknocht en meestal blijft het niet bij één Saarloos. Zo ook bij ons: na vijf jaren kwam Souris en twee jaar later kwam ook nog Biche. Een prachtige groep wolfhonden bij elkaar.

Afstand doen van je eerste liefde, dat valt zwaar

Met de komst van Louve kwam eigenlijk ook meteen de wens om haar een keer moeder te laten worden. Helaas is dat nooit gebeurd, we hadden het haar erg gegund en ik denk dat ze een geweldige moeder was geweest. Maar twee keer een bezoek aan Afrika om onze kinderen op te halen was niet te combineren met een nestje pups. En na die twee keer Afrika was Louve de zes jaar zo goed als gepasseerd. Gelukkig komen Souris en Biche uit dezelfde lijn – ze zijn beiden achterkleinkinderen van Duet, de moeder van Louve – en dus hebben we met hun de kans om het mooie karakter van Duet en daarmee van Louve door te geven.

Nu ligt er dus een nest van Souris en Raven. Een mooi stel, zorgvuldig uitgekozen op gezondheid en verwantschap, samen met Marijke en Marianne – wat fijn om zoveel betrokkenheid en vriendschap te ervaren van mensen die verweven zijn met ons ras en met de toekomst ervan, niet alleen bij de partnerkeuze, maar tijdens ons hele avontuur. Mooie, gezonde honden, waarbij Souris ook interessant is, omdat ze een relatief hoge genetische index heeft. En daarmee hopen we dat deze pups een goede bijdrage kunnen leveren aan de toekomst van ons ras. Dat is ook waarom we een nestje hebben. Voor nu, genieten we volop van ons avontuur. Vanaf de afspraak met Rowan, Saran en Jiro met hun Raven tot vandaag. En Souris doet het hierin geweldig, wat ontdekken we mooie, nieuwe kanten van haar. Ons Soetje, ons meisje. De fertiliteitsbegeleiding doorstond ze zonder problemen en volgens mij was dit echt niet altijd leuk: veel onbekende mensen, die aan en ook in je lijf zitten, ze onderging het allemaal gelaten.

Het samenzijn met Raven was voor allebei een goede ervaring: speels, uitdagend, flirtend, liefdevol met harteer achteraf voor lieve, zachtmoedige Raven, we hadden met hem en met zijn gezin te doen.

Ze werd ons bijzettafeltje, zo vierkant was ze

Haar zwangerschap verliep vlekkeloos, we zagen haar veranderen: haar blik verzachtte, haar lijf groeide uit, ze werd ons bijzettafeltje, zo vierkant was ze. Tegen het einde van haar zwangerschap maakte ze haar wereld kleiner: binnenshuis liet ze Louve en Biche wat links liggen en buitenshuis reageerde ze heftiger op prikkels, alsof ze sterker bij haar binnenkwamen. Haar bevalling ging geleidelijk, ze nam haar tijd en keerde zichzelf langzaam naar binnen. Ze begon met onrust, nestjes bouwen, gaten graven in de tuin, en ging over naar hijgen, slapen, opnieuw hijgen tot er geen tijd was om te slapen. Toen uiteindelijk de persweeën kwamen leek ze niet goed te snappen wat haar overkwam: op schoot willen zitten en dan hard duwen, naar buiten willen om te poepen, in de werpkist zichzelf afzettend tegen de wand en aan het einde tegen Marco. Weer opstaan, om toch te poepen en toen floepte de eerste pup er een beetje uit om meteen weer te verdwijnen. Pas toen leek ze te beseffen wat haar te doen stond. Toen onze Taiwo werd geboren maakte ze hem schoon, knaagde de navelstreng rustig door en at vliezen en moederkoek op. En bij de volgende pups ging ze rustig liggen, een minuut of tien hijgen, geconcentreerde blik naar haar buik en met een paar persweeën was er dan weer een klein wurmpje geboren. En zo kwamen Kehinde, Buzira, Mukwano en Arewa op deze wereld.

Ze ruiken lekker, ze maken lieve geluidjes, ze houden van sabbelen aan je vingers

En dan nu haar moederschap waarin ze zichzelf laat zien als een moeder voor wie niets te veel is, beschermend naar haar pups, liefkozend, verzorgend. Ze houdt de pups voor haarzelf, de eerste week ook naar ons toe en we hebben haar daarin de ruimte gegeven. Na een week mochten we bij de werpkist kijken. Nu de pups de oogjes en oortjes open hebben is aaien, oppakken en lekker knuffelen geen probleem meer. En wat zijn het heerlijke knuffeltjes.

Ze ruiken lekker, ze maken lieve geluidjes, ze houden van sabbelen aan je vingers, en ze kijken je met van die nog waterige oogjes aan. Eergisteren – ze zijn nu ruim twee weken oud – zijn ze voor het eerst buiten de werpkist geweest. Kleine opwindingspiepjes, waggelend, vallen n weer opstaan, prachtig om te zien. En nu twee dagen later stappen ze parmantig rond. Ongelofelijk, hoe snel hun ontwikkeling gaat.

We genieten intens, ook omdat we weten dat deze periode zomaar voorbij is. Dan vliegen onze puppy's uit, naar hun nieuwe huizen. We zien er tegenop, vinden het moeilijk om de pups aan die nieuwe eigenaren toe te vertrouwen. We zullen er geleidelijk naar toe groeien, houden we onszelf maar voor. En wat we zeker weten is dat, net zoals Saarlooswolfhonden besmettelijk zijn, het zien opgroeien van een nestje dat ook is! Dit gaat zeker niet ons laatste nestje zijn. 🐾

BARFmenu®
De kracht van de natuur met de kennis van nu!

100% Natuurlijke diervoeding

Bestel via:
webshop.barfmenu.nl
kortingscode AVLS19

GEEN RIJST OF GRANEN:
DUS GLUTENVRIJ!

BARFmenu® diepvries versvoeding wordt gemaakt van vers rauw vlees, verse organen en verse vleesbotten. Bevat van nature een zeer hoog gehalte aan natuurlijke vitaminen en mineralen.

www.barfmenu.nl

Beste kwaliteit 100% natuurlijke diervoeding

QR code

Miss Tova of Wolfs Whisper en Wolfgang

Voor het eerst zelf een nestje fokken, pfff, wie had dat gedacht. Wij zelf zeker niet. We begonnen met onze eerste Saarloos, Akon Kadin van de Kilstroom. Zoals velen onder ons zijn we toen volledig verliefd geraakt op het ras en bleef het niet meer bij een-tje. Valpar volgde, waarvan we helaas te vroeg afscheid hebben moeten nemen. Onze Tova kwam er in die tijd ook bij.

Door: Roy en Vivi Holtman

Onze Tova kwam er in die tijd ook bij. Drie honden beviel ons erg goed en het gevoel van een roedel met 3 honden gaf ons een fijn gevoel. In de tussentijd kwam Timber op ons pad en was onze roedel met 3 weer compleet. Helaas werd Akon ziek en moesten we ook van hem met 10 jaar afscheid nemen. Dus weer terug naar 2.

Nadat alles een beetje verwerkt was en Timber en Tova onderling hun plek weer hadden gevonden begon het toch weer te knagen. Wat zullen we gaan

doen? Toen kwam het idee om zelf een nestje te gaan proberen met Tova. Alles werd in gang gezet en zij werd in 2018 gedekt. Helaas werd ze niet zwanger en ging alles niet door. In de tussentijd zagen we een herplaatser, Odina, en gingen we eens kijken of dit niet iets voor ons was. Odina werd gehaald in Berlijn en de roedel was weer compleet. In het begin leek alles goed te gaan, maar na een tijdje bleek dat de dames toch niet met elkaar overweg konden. Er ontstond een gevecht. Hierna konden de dames niet meer bij elkaar en moesten we het besluit nemen om Odina terug te brengen. Gelukkig was er nog iemand die Odina een fijn thuis kon bieden en daar is ze erg gelukkig.

Een eigen nestje fokken leek ons toch wel erg mooi

In juni wordt Tova alweer 6 jaar en volgens het fokreglement moet een teef gedekt worden voor haar zesde jaar. Goed nagedacht en besloten om het toch nog een keer met Tova te proberen.

Een eigen nestje fokken leek ons toch wel erg mooi om een keer zelf mee te maken. Hup, alles weer in gang gezet en een prachtige reu gezocht. Wolfgang is een nestgenoot van Timber. We hebben toen contact gelegd met Janine, de eigenaar van Wolfgang en gelukkig stond Janine er ook achter en leek het haar mooi om Wolfgang in te zetten als dekreu. Geweldig, het kan weer beginnen. Tova en Wolfgang hebben kennis gemaakt en ze vonden elkaar leuk.

In maart 2019 was Tova zo ver en het werd tijd om eens te kijken of Wolfgang interesse toonde. Heel fijn was dat we met Janine geregeld hadden dat we Wolfgang een aantal dagen mee naar ons konden nemen zodat ze alle tijd hadden om te dekken. Timber ging naar Blerick, waar hele goede en fijne vrienden van ons wonen. Daar kon Timber zo lang logeren. Wolfgang werd opgehaald en de dag erna vond al de eerste dekking plaats. Op de meest onpraktisch plek werd er gedekt.

Na een aantal dekkingen was het afwachten of Tova nu daadwerkelijk zwanger was. En ja hoor, Tova was zwanger van 5 puppen. In de tussentijd kregen we aanmeldingen en we hebben we mensen ontmoet die graag een pup wilden hebben.

Juist dat waar we het meeste tegenop zagen, de bevalling zelf, bleek het mooiste te zijn.

In België, waar onze Tova vandaan komt, werd de werpkist vast opgehaald en alle voorbereidingen werden getroffen. Tova zou rond 10 mei uitgerekend zijn. Op maandag 6 mei wilden we nog de laatste dingen in orde maken en ineens veranderde Tova in de middag. Ze begon te nestelen en haar temperatuur begon te zakken. Oh jee, het is zover. In de tussentijd nog snel alles in orde gemaakt en België gebeld omdat zij kwamen helpen met de bevalling. Jorgen is snel de auto ingesprongen en naar ons gereden.

Tova met haar pups

De geliefden

Om 8 uur 's avonds werd de eerste pup geboren.

Juist dat waar we het meeste tegenop zagen, de bevalling zelf, bleek het mooiste te zijn. Maar goed misschien dat Tova eerder beviel, want nu konden we ons daar ook niet druk over maken en liep alles vanzelf. Wauw, wat was dat mooi toen de eerste pup ter wereld kwam. Dit hadden we niet willen missen. Binnen een uur waren er 3 geboren. Toen duurde het wat langer en zat er iets meer dan 2 uur tussen. De pup bleek in stuitligging te liggen maar Tova bracht hem toch goed ter wereld en de pup begon te piepen, gelukkig. Hierop volgde enige tijd later nog een pup en was de bevalling achter de rug. Wat een prachtige ervaring. 5 Pups, 3 reuen en 2 teven, allen wolfsgrauw.

Dit maakte voor ons de keuze wat makkelijker. We wisten nog niet wat we zelf wilden houden, maar nu stonden we er allebei achter om een teef te nemen en hier in de toekomst misschien ook weer een nestje mee te fokken. De namen van de pups zijn bekend, we hebben de eigenaren gevraagd om een naam door te geven zodat deze ook op de stamboom kan. Onze eigen teef gaat Tarja heten. Teef nummer 2 komt Luna te heten en de reuen heten Djairo, Mirko en Aras.

De puppen zijn, nu we dit schrijven, 2 weken oud en sinds 2 dagen beginnen de oogjes langzaam open te gaan. Je ziet ze met de dag veranderen. Ze zitten allemaal nu over de kilo lichaams-

gewicht. Tova doet het super goed. Ze voedt en zoogt de puppen alsof ze nooit anders gedaan heeft. Wat prachtig hoe de natuur dit regelt.

Ook onze Timber doet het heel goed. Tijdens de bevalling nam hij afstand en ging in de andere kant van de kamer liggen. Normaal dringt hij zich altijd op, maar nu voelde hij goed aan dat dit nu niet kon. Gisteren hebben we Timber voor het eerst aan de puppen laten snuffelen en dit deed hij heel goed. Tova liet dit nu ook toe. In het begin zeker niet, toen liet ze duidelijk weten dat Timber nog niet welkom was bij de puppen.

Al met al is het een prachtige ervaring die we niet hadden willen missen. En wie weet wat de toekomst brengt.

Tova neemt nu wat meer afstand van het nest. Ze gaat weer een uurtje mee wandelen en gaat ook af en toe in de kamer liggen. Ze voelt goed aan wanneer de puppen gevoed en gewassen moeten worden. In de nacht blijft ze er wel de hele tijd bij. Zelf slapen we ook nog naast de werpkist.

Komend weekend komen voor het eerst de aanstaande eigenaren kijken. Vanaf dan zal het wat drukker worden en gaat de socialisatie beginnen. Nu is het nog heerlijk rustig en genieten, maar dit zal snel veranderen als ze rond gaan lopen. Dan zullen we handen te kort komen.

Genieten blijven we zeker doen, het gaat toch al zo snel allemaal en 8 weken zijn zo voorbij. Al met al is het een prachtige ervaring die we niet hadden willen missen. En wie weet wat de toekomst brengt.

Liefs Roy en Vivi Holtman, Tova, Timber, Tarja, Luna, Djairo, Mirko en Aras. 🐾

Willow en haar 10 pups.

Gerard met Willow en pup

Sansa Willow werd geboren uit de outcross combinatie Lica x Gaucho. Het zal niemand ontgaan zijn dat ik de Poolhonden in het algemeen ook een zeer warm hart toedraag. Dat is mij meerdere malen verweten, omdat ik daarmee de Saarlooswolfhond aan de kant geschoven zou hebben. Niets is minder waar. Ik hou gewoon van honden en iedere hond heeft zo zijn voortreffelijkheden qua karakter en uiterlijk.

Door: Marijke Saarloos

We voelden ons, meer dan met welke andere pup ook, verantwoordelijk

Ik was me er ook terdege van bewust dat de verwantschap in de Saarlooswolfhondenpopulatie groot was (en nog steeds is) dat het ras ten gronde zou gaan aan deze inteeltdepressie. Ik verwachtte heel veel van deze combinatie. Dat deed ons besluiten Marianne, nog voor we wisten of Lica daadwerkelijk drachtig zou zijn, te vragen een pup voor ons te reserveren. En wat was ik blij dat we dat hadden gedaan, want Willow is als eenling op de wereld gekomen. Iedereen blij maar ook tegelijkertijd teleurgesteld, want we hadden graag meer pups van deze combi gehad.

We voelden ons, meer dan met welke andere pup ook, verantwoordelijk zodat ze uit zou groeien tot een aanwinst voor het voortbestaan van de Saarlooswolfhond. En dat gebeurde. Ze groeide op tot een prachtige hond met een gouden karakter. De leeftijd van 18 maanden brak aan en het was best

spannend toen ze geröntgend moest worden. Alles bleek perfect in orde. De dierenarts vond haar een sterke, goed gebouwde, atletische hond. De weg was dus vrij om haar in te zetten voor de fokkerij en daarmee de genetische diversiteit van de Saarlooswolfhond te verbreden.

Dus op zoek naar een reu voor haar met een vrij en sociaal karakter. Willow heeft namelijk wel de terughoudendheid van de Saarloos meegekregen, die ik zelf het liefs iets minder had willen zien. Ook al is dat des Saarloos. Maar dit gedrag kan soms in onze bomvolle maatschappij best wel eens lastig zijn en zeker voor de hond in kwestie. Tevens wilden we dat de diversiteit die Willow zou inbrengen zo groot mogelijk zou blijven. Uiteindelijk werd Malik de uitverkorene.

Willow werd gedekt op de 12e dag van de loopsheid, dus veel eerder dan de doorsnee Saarloos.

Al snel veranderde haar gedrag. Ze sliep veel en werd een beetje sikkeneurig naar vreemde mensen en andere honden. Met 28 dagen werd een echo gemaakt en jawel, al bij de eerste blik waren er 6 embryo's zichtbaar. 'Het zouden er best eens meer kunnen zijn,' zei onze dierenarts. Wij waren tevreden met 6 en vonden dat ook wel een mooi aantal. Ze groeide snel en werd al gauw dikker. Met de ervaren kennersblik wisten we dat het er meer zouden zijn dan 6, zeker 8. Ze kreeg 3 keer per dag eten, omdat ze de normale hoeveelheid niet meer kwijt kon. Dit hadden wij bij Duet ook meegemaakt en die kreeg er toen 9, dus de spanning nam toe. De laatste week temperatuurden we haar 3 keer daags. Het gebeurt namelijk heel vaak dat als ze heel dik zijn de bevalling eerder plaats vindt.

Inmiddels was ze tonnetje rond en moest ze heel vaak plassen en poepen. Gerard besloot bij haar in de keuken te gaan slapen, zodat zij aan de werpkist kon wennen en 's nachts naar buiten

kon laten om haar behoefte te doen. Ik had Marianne gevraagd of zij het leuk zou vinden bij de bevalling aanwezig te zijn en dat vond ze inderdaad heel leuk. We zouden de temperatuur in de gaten houden en zodra deze naar beneden ging, zou ik haar bellen.

Willow was soms erg onrustig. Ze piepte, hijgde en wilde gaten graven. Ze moest steeds naar buiten om kleine beetjes te poepen en te plassen. Vastbesloten dat haar nachthok buiten in de kennel de aangewezen plek moest zijn om haar pups te wereld te brengen. Die middag begon ze te trillen over haar hele lijf.

8 pups had ik zien aankomen, maar 10? Nee!

Toen Marianne kwam, was ze reuze blij haar te zien. Die avond daalde haar temperatuur met anderhalve graad. Om 4 uur 's ochtends begonnen de eerste persweeën. Ze klom bij Gerard op bed en om kwart over 5 werd de eerste pup geboren op het kussen naast zijn bed: een bosbruin meisje. We riepen Marianne uit bed en al heel snel kwamen er bijna 2 tegelijk, beiden bosbruin, en daarna weer een bosbruintje. We keken elkaar aan en zeiden bijna in koor: 'Nee hè... toch niet allemaal bosbruin?' Maar nee, in rap tempo werden 6 wolfgrauwe pups geboren. Willow had onze hulp niet nodig. Het resultaat: 10 levenslustige pups, 4

bosbruin en 6 wolfsgrauw. Ongelofelijk! Die ranke, slanke Willow deed dat even in een tijdsbestek van 6 uur.

Ze wogen allen meer dan 415 gram en gingen meteen op weg naar de melkbar, 8 pups had ik zien aankomen, maar 10? Nee. 13 jaar geleden had Duet er 9, maar toen waren we jonger en een stuk mobieler. We wisten dat het een pittige tijd zou worden met weinig tijd voor ons zelf. Na het week-end belden we de dierenarts om haar het grote nieuws te vertellen. Ze was eveneens perplex. We vroegen of we de pups moesten bijvoeden. Maar dat was niet nodig, zei ze. Als ze allemaal goed drinken, wordt de melkproductie steeds meer en zou Willow het zelf moeten kunnen.

Met bijvoeden drinken ze minder zodat de melkproductie ook minder wordt. De moeder moet altijd goed en eiwitrijk voedsel krijgen en voldoende drinken om melk te kunnen produceren.

Het ontroert mij weer als ik er aan terugdenk

Willow is normaal een slechte eter, maar alles wat ze voorgeschoteld kreeg at en dronk ze op. De pups groeiden als kool en na twee weken werd de werpkist te klein. Gerard heeft er toen een stuk aangebouwd. Al die tijd sliep Gerard bij Willow en haar kroost. Omdat ze veel at en dronk, moest ze er 's nachts vaak uit. Ze heeft, zonder

zijstangen, niet één keer op de pups gelegen of erop getrapt.

Ze maakte zich klein en ging dan snel tegen de rand van de kist liggen. Met de voorpoten en achterpoten zo ver als mogelijk onder zich schoof ze heel behoedzaam op haar zij om de pups de gelegenheid te geven allemaal te kunnen drinken.

Het ontroert mij weer als ik er aan terugdenk. Ik ken dit gedrag natuurlijk wel maar met 10 gillende en krijsende pups om je heen, die allemaal een tepel willen, is het toch wel even wat anders. Met 3 weken zijn we de pups met puppymelk gaan bijvoeren om Willow te ontlasten, die inmiddels behoorlijk vermagerd was. Met vier weken werd er een vleespapje voor de kleintjes gemaakt, dat er maar al te graag in ging. Met 5 weken ging Willow alles wat ze te eten kreeg aan de pups geven, liep hard rond met de pups achter zich aan en braakte dan op een aantal plekken haar eten op.

De pups zijn inmiddels 8 weken als ik dit schrijf. Er zijn er al 5 uitgevlogen, de rest gaat geleidelijk aan ook het nest verlaten. Wij zijn blij dat we mee hebben kunnen werken om de Saarlooswolfhond met dit nieuwe leven een boost te geven om de genetische diversiteit bij de Saarlooswolfhond te verhogen en daardoor te verbeteren. 🐾

Over poepprinsjes en plasprinsesjes

De puinhoop

Waarom kan dat nou nooit eens een keer normaal gaan met die Saarlooswolfhonden! Gewoon normaal om 9 uur naar je werk, broodtrommeltje mee, en 's middags om 5 uur is het klaar. Desnoods een uurtje overwerken.

Door: *Johan Berends.*

Maar nee hoor!

't Moest weer eens op z'n Saarloos. Dus 's nachts om 10 over twaalf komt de eerste pup en de laatste verschijnt om kwart over acht. Yara gaat voldaan slapen en Marianne en ik zijn kapot.

't Moest weer eens op z'n Saarloos.

Nou had ze wel haar voorzorgsmaatregelen getroffen, dat moet ik Yara nageven. Maar dat ging natuurlijk ook weer op z'n Saarloos. Kijk, wij hadden heus wel een kraamkamer voor ons

eigen kroost ingericht (ik praat nu van enige decennia geleden), maar niet in de tuin en zeker niet in een zelf gegraven gat! En die graafwerkzaamheden zette Yara in huis nog even voort. Ik doe er een foto bij. Dan weet je dat ik het niet verzin en heb je een beetje een indruk. Haar eigen kleedje en dat van moeder Lica volledig naar de gallemiezen. Op onverklaarbare wijze was er ook opeens een groot gapend gat in het tapijt verschenen. Het was Yara (tot haar grote teleurstelling) niet gelukt tot onder de parketvloer door te dringen om in alle rust in de kelder haar kroost te werpen.

Maar ik moet zeggen, toen de pups er eenmaal waren was het echt heerlijk. Zes mooie, gezonde en knorrende puppies. Wat een rijkdom. Hoewel ook dit keer wij meer genoten van Yara's kroost dan zij zelf. We wisten al dat een echt goede moeder niet aan haar verloren is gegaan. In de tweede week nam haar melktoevloed echter Bijbelse proporties aan en daar wilde ze graag vanaf geholpen worden. De zondvloed

van Noach verbleekte erbij tot een zacht kabbelend beekje. De oplossing lag al te knorren in de werpkist. Kwam alles toch nog goed.

Een overvliegende groep incontinenten meeuwen met chronische darmklachten.

Voor de rest had ze het huishoudelijk werk, zoals plas- en poepruimen, weer aan de kabouterijtjes uitbesteed. Helaas zijn die hier al heel lang op vakantie naar Plopsaland. Nou is het eerlijkheidshalve wel zo dat die pups na verloop van tijd veel leken op een overvliegende groep incontinenten meeuwen met chronische darmklachten. Na een tijdje was de lol er voor Yara af en mocht moedertje Lica dat klusje overnemen. Nou, laat dat maar aan Lica over. Nog nooit hebben er pups met schonere poepertjes rondgelopen. Maar ik moet Yara niet te hard vallen. Ze speelde heel lief met haar

pupjes, gaf melk tot aan het eind, gaf zelfs voer voor ze op en kwam haar pensstaafje hoogstpersoonlijk aan ze brengen. Dat laatste zou Lica voor alle pups in de wereld nog niet doen. Die slobbert rustig het laatste restje nog uit de puppenbakjes.

Je gaat ook hele rare dingen tegen elkaar zeggen: "Wat hebben de pups geweldig mooie poep." De namen? O ja, ook belangrijk. In volgorde van opkomst Aisling, Reya, Atuk, Zanzu, Luna en Lomasi. We hebben weer genoten van al die krioelende, knorrende, lieve en ondeugende puppies. Het was een heerlijke tijd. We hebben er ook extra van genoten, omdat dit ons laatste nest was. Na vijf nesten (3 van Lica en 2 van Yara) en 24 pups (waarvan 1 outcrosspup) zit onze bijdrage aan het ras erop. Laat nu de rust maar komen. We gaan genieten van onze oude dag. Pantoffeltjes erbij, rollator, scootmobiel en een aanleunwoning. Ideaal! Met twee Saarlooswolfhonden om ons heen. Gelukkig dát nog wel. 🐾

Lomasi, de laatste

SKYLOS
DOG FIERED ACCESSORIES

Hand gemaakt!

De producten van Skylos worden hand gemaakt met liefde, passie en plezier!

Eigen unieke stijl?

Stel zelf jouw eigen, unieke lijn samen!

Kijk snel op www.skylos.nl

Of mail naar lisa@skylos.nl

Outcross Podenco

Op de afgelopen clubdag was er van alles te doen. Zo werd er bijvoorbeeld een workshop 'hersenwerk' gegeven. Nicoline Roos legt uit hoe dat werkt.

Door: *Nicoline Roos*

Foto's: *Ineke Pompen*

Wil jij je hond lekker moe maken zonder daarvoor uren buiten te moeten lopen? Een leuk momentje samen? Of gewoon iets nieuws proberen? Heb je een pup die net voor het slapen gaan nog veel energie heeft? Ga dan aan de slag met hersenwerk!

Hersenwerk is, zoals het woord al zegt, de hersenen van je hond aan het werk zetten. En dit doe je door je hond lekker te laten snuffelen door middel van zoek en denkspelletjes. Door voertjes te verstoppert stimuleer je je hond om creatief te worden in het oplossen van puzzels. Nadat zijn neus het lekkers gevonden heeft, kan je hond vervolgens zijn bek of poten gebruiken om het voertje te bemachtigen.

Nu kun je natuurlijk de vaak vrij dure spellen uit de dierenwinkel kopen, maar veel leuker is het om zelf creatief aan de

slag te gaan. Kijk eens in je keukenkastjes! Balletje, balletje misschien? Of verstopt voertjes in een placemat en laat je hond het vervolgens uitrollen. Oude fietsband in de schuur? Ideaal om brokjes in te verstoppert!

Maak het in het begin niet te moeilijk, dan zal je hond in plaats van na te denken overstappen op het betere graaf en sloopwerk. Als je hond eenmaal door heeft hoe het werkt zal hij steeds enthousiaster worden. Hersenwerk is geschikt voor alle leeftijden, van zowel de hond als de baas. ;-) Ga op zoek naar inspiratie en onthoud dat 10 minuten fanatiek hersenwerken gelijk staat aan 50 minuten wandelen! 🐾

Kijk, hier is de ingang

Laat die hersenen maar werken

Koning Horzel!

Al vaker is mij gezegd dat ik eens een stukje moest schrijven voor het AVLS blad. Jij kan zo lekker ouwehoeren. Dat klopt, maar of het op papier ook overkomt zoals mijn gemiddelde (on)gewenste spreekbeurt de persoon in kwestie weet te raken, zullen we dan nu gaan zien.

Door: René Kruidenier

Foto's: Lucas van Vugt, René Kruidenier

Zo kan ik me bijvoorbeeld geen leven zonder Horzel meer voorstellen.

Om dan maar te starten. Horzel is nu bijna 6 jaar oud en in die tijd heb ik eigenlijk alleen maar dingen meegemaakt die mijn leven verrijkt hebben.

Zo kan ik me bijvoorbeeld geen leven zonder Horzel meer voorstellen.

En ook niet zonder een aantal bijzonder fijne mensen die we hebben leren kennen omdat we voor de Saarloos hebben gekozen.

Er bestaat niet veel mooiers in het leven dan te zien dat die harige worm uitgegroeid is tot een van mijn allerbeste vrienden. Hoe hij wild stuitend door een grasveld op je af kan stormen om vervolgens een sloot in te springen en dit alles een keer of zes te herhalen. Hoe ongelofelijk lief en mooi hij is en hoe hij maar één doel in zijn leven lijkt te hebben en dat is (naast eten en

slapen) ons leven mooier en completer te maken. De geluiden die hij weet te produceren om zijn wensen duidelijk te maken. Hoe totaal verknocht hij is aan sommige mensen die hij in zijn hart gesloten heeft. En hoe hij dat vervolgens laat merken bij het weerzien met die mensen. Die blik. Meer hoeft ik daar niet over te zeggen denk ik. Die Oost-Indische doofheid. Ik kan zo nog wel even doorgaan, maar dan wordt dit clubblad er een van het formaat telefoonboek.

Nou, nog eentje dan. Horzel ligt te slapen. Op de bank, of op bed of waar het de Koning dan ook belieft. Mijn wederhelft meldt mij dat hij van zijn werk naar huis komt. Als ik dan zeg: "Horzel, ik denk dat Lucas zo komt". Dan springt hij meteen op, rent joelend naar de slaapkamer en blijft daar in de vensterbank staan tot we het boze oog aan zien komen fietsen.

NATUURLIJKE HONDENVOEDING

GOED VOOR HUID, VACHT EN VERTERING

Nederlandse topkwaliteit. Unieke complete natuurlijke premium hondenvoeding. **Met o.a. veel kwaliteit vlees, zalmolie en kruiden.** Zeer smaakvol en gezond. Goed voor huid, vacht en vertering. Voor alle hondenrassen. **Mail of bel voor een gratis proefpakket.**

Acties aangaande BIOFOOD's 30-jarig jubileum zie Facebook , Twitter en de ACTIES pagina op onze website.

BIOFOOD premium hondenvoeding.....natuurlijk het beste!

Since 1989
BIOFOOD
WWW.BIOFOODDIETVOEDING.NL

Horzel

Luid brommend en soms zelfs schreeuwend wordt hij dan verwelkomd. Zo mooi. Alsof zijn wereld weer compleet is.

Wat jammer is, is dat er ook zekere mensen bestaan, die al het geluk dat zo'n dier je kan geven op een of andere manier lijken te zijn vergeten. Die dit geweldige dier zien als een soort pronkstuk waarvan zij vinden dat zij daar het alleenrecht op hebben verworven. Ik doel hiermee op een zekere club mensen die er alles aan lijkt te doen om juist niet te doen wat gedaan moet worden om het uitsterven van de enige echte onvervalste pure Saarloos te voorkomen. En daar snap ik dus helemaal niets van. Maar goed. Het is niet voor niets dat de mensheid de grootste plaag is van onze aardbol.

Maar meer woorden ga ik daar nu niet aan vuil maken. Misschien ooit.

En daar kwam het kalf dan.

Horzel heet Horzel omdat ik mij een reclame kon herinneren van de PTT. Een vrouw deed de deur van haar woning open en hield een mopshond in haar handen die een bijenpakje droeg. Daarbij sprak zij het woord "Horzel" uit in mijn herinnering. En zo komt het dus dat Horzel, Horzel heet. Koning Horzel (Van de Zevenhuizerplas volledig) omdat de namen van de pups in zijn nest met de letter "K" moesten beginnen. Ik kan me het filmpje van zijn geboorte nog goed herinneren, waar op te horen is dat Marijke Saarloos tegen Johan de

memorabele woorden spreekt: "Jezus, wat een kalf!".

En daar kwam het kalf dan. De harige worm. En ondanks dat ons verteld was te genieten van de puppytijd, want die was volgens mensen zo om, waren wij enorm blij toen die tijd voorbij was. En terugkijkend was die tijd helemaal niet 'zo' om.

Zo'n monster moet namelijk ook 's nachts uit en dat is allemaal prima, tot het kreng zich uit zijn tuig weet te wurmen. En bij mijn eerste blik naar buiten om 01.15 uur dacht ik nog dat het beeld klopte. Ik zag een mens met een hond. Een kwartier later, toen ik mij toch wel begon af te vragen waarom het allemaal zo lang moest duren, zag ik pas dat Horzel uit zijn tuigje ontsnapt was. En toen begon het feest. Probeer maar eens een pup te vangen die denkt: SPELEN!!!!. Roepen, boos worden, weglopen, eten aanbieden, alle luxe vleeswaren meenemen uit de koelkast als lokmiddel. Maar nee hoor. Horzel had het erg naar zijn zin. Pas toen we van pure wanhoop maar op een bankje gingen zitten kwam meneer naar ons toe lopen. Om en nabij 02.30 uur. God wat had hij ons gemist.

Ik herinner me de dag nog dat ik aan het werk was en dat Lucas met 'Baby Horzel' in het Kralingse Bos was gaan wandelen. En dat Horzel na afloop van die wandeling besloot dat hij zich niet zou laten vangen. Ik werd gebeld, nadat gedurende ongeveer anderhalf uur vergeefse pogingen waren ondernomen het monster te vangen. Ik kwam aan, riep hem en hij sprong zowat in mijn armen. Jezus wat leuk! Jij bent er ook!

En dan de puppycursus. Ook zo'n feest. Vooral na afloop. Als alle pups vrolijk met hun baasjes naar de auto liepen en Horzel gewoon weigerde een stap te zetten. Omdat hij niet in de auto wilde. En gewoon echt NIET mee willen lopen. Lichtelijk gênant.

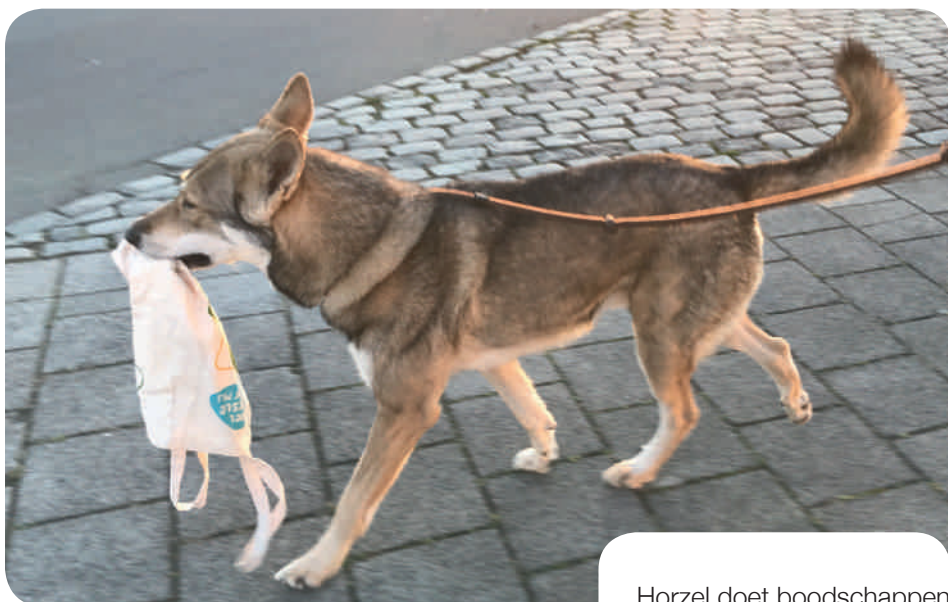
Onze Noorse Boskatten hebben inmiddels wel vrede met het feit dat de kleine pony is gebleven.

Maar goed. Als je dan ongeveer twee jaar verder bent, dan heb je wel een ongelooflijk fantastisch dier in huis. Het vergt wat organisatietalent omdat het beest lastig alleen kan zijn maar gelukkig is dat voor ons goed te regelen.

Onze Noorse Boskatten hebben inmiddels wel vrede met het feit dat de kleine pony is gebleven. En zoals eerder gezegd kan ik me dus geen leven voorstellen zonder Horzel. Ik vrees dan ook met vreselijk grote vreze de dag dat we onvermijdelijk afscheid van elkaar zullen moeten gaan nemen. Ik denk dat ik dan voor onbepaalde tijd niet zal functioneren. Maar gelukkig is hij pas 'bijna' zes. Dus we hebben nog een geweldige tijd te gaan.

Maar ik sluit af voor nu. Wellicht tot een volgend verhaal. Ik neem nog een borrel op Horzel en op meneer Saarloos. Want zonder zijn inspanningen was ons aller leven een flink stuk leger!

Groeten uit 010.

Horzel doet boodschappen

De beste producten en voeding van de dierenarts thuisbezorgd!

Levering uit apotheek van Dierenkliniek Horst

thuiswinkel waarborg

Dierapotheker.nl

U wilt toch ook het beste voor uw dieren?

Pupjes kiezen

Door: Ineke Pompen

Ik dacht altijd dat als je een pup ging uitzoeken, het vrij snel duidelijk was welke pup de ware was.

In de praktijk bleek dat voor ons nogal anders te liggen.

Eerlijk gezegd was het alleen duidelijk dat het een reu ging worden maar shoot, ze leken allemaal op elkaar, waren allemaal schattig en er zat er gewoon geen één bij die het niet kon worden. Robbert en ik hadden ook nog eens een andere voorkeur en 'helaas' merkte ik ook nog eens bij ieder bezoek wel iets wat me ook voor het andere pupje in nam.

Na een paar weken hadden we maar een knoop doorgehakt en voor pupje paars gekozen maar ik zweer het je, wij hebben toen we thuis waren nog een keer met Michel en Daniëlle gebeld om te zeggen dat we ons bedacht hadden. En daarna dus NOG een keer...

Terwijl ik me nu echt niet voor kan stellen dat Thorgal niet onze hond is. Hij hoort zo ontzettend bij ons.

Het was ook bijna niet voor te stellen dat een tweede hond net zo bij ons zou passen. Sterker nog, we zouden geen pup nemen want ze hadden allemaal al een baasjes. Maar Aeghir werd 'afgezegd' door een ander stel en werd daarom onze hond, dus daar was echt nauwelijks sprake van selectie. Terwijl het nu na 4 jaar nog steeds onze lieve baby is en we ons echt kapot lachen om alle streken die hij uithaalt. Ook met hem kan ik me gewoon niet voorstellen dat er andere mensen zijn die hem op waarde weten te schatten of zo goed bij hem passen als wij.

Wat ik maar wil zeggen; ik denk dat iedere hond gewoon jouw hond wordt. Niet alleen voegt die hond zich naar de situatie waarin hij komt (*wel of niet al een andere hond aanwezig, wel of niet mensen die kinderen hebben, wel of niet ervaring etc. etc.*) maar veel liefde, HEEEEEEEL veel relativeringsvermogen & humor en niet te vergeten wat gezond verstand, maken van jullie Saarloospup jullie allesie <3

Ja, ook als je gek wordt van die scherpe tandjes. Het opspringen, het opjagen van de kat of het happen in je jaszak. Het komt goed. En over een jaar of 3 ga je met je volle verstand weer bij een nestje kijken

Cavom®

de natuurlijke voeding
voor elke hond

- Cavom is de volledige en hoogwaardige maaltijd voor uw hond.
- Cavom bevat alle essentiële voedingsstoffen in de juiste verhouding.
- Cavom is voordelig in gebruik, door de hoge energiewaarde en de lichte verteerbaarheid.

Kijk op onze website of neem contact met ons op voor specifieke vragen over welk Cavom product voor uw hond het beste is. Wij adviseren u graag!

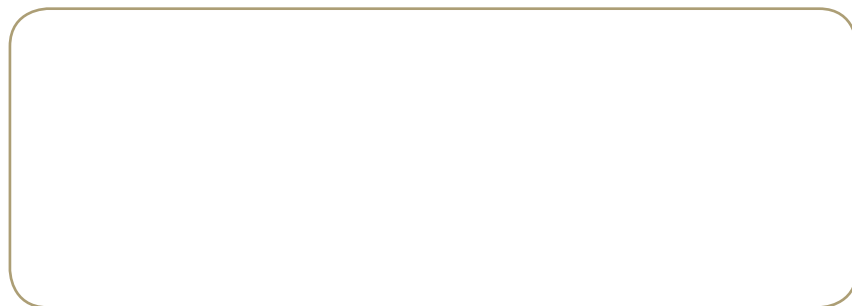
cavom.nl

Cavom, daar draait een gezond hondenleven om!

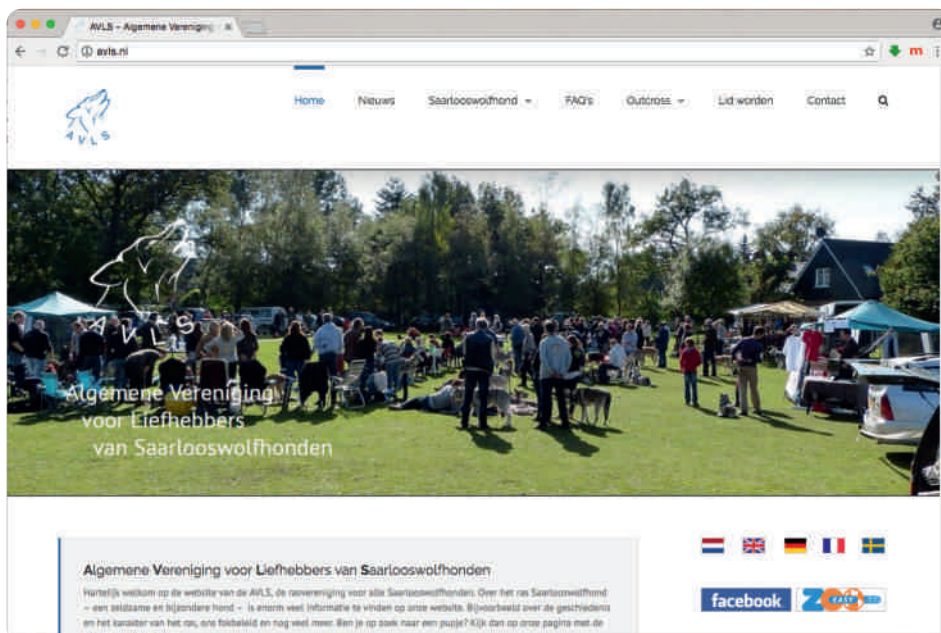
VDM Diervoederfabriek B.V. | Tussendiepen 9-13 | 9206 AA Drachten

Tel. +31(0)512-515955 | Fax +31(0)512-516050 | vdm@cavom.nl

Indien onbestelbaar: Secretariaat AVLS Jean Sibeliussstraat 33 3069 MJ Rotterdam

AVLS website

Algemene vereniging voor liefhebbers van Saarlooswolfhonden